Lupta pentru un motiv de îndoială

On Martie 28, 2009

Dezvoltă-ți abilitățile de conducere, susținând drumul celorlalți spre nivelul tău de performanță.

Cine este cel care, îndrăzneț, cu sânge rece, înzestrat cu o minte pătrunzătoare și creatoare, reușește să-și impună autoritatea și să se ridice deasupra tuturor oamenilor? Cine este cel care, prin puterile sale de invidiat, poate hotărî soarta fiecăruia după propria lui voință? Probabil că, așa cum remarca Jules Verne, un astfel de om nu poate fi decât „Stăpânul Lumii".

Înzestrat cu niște calități excepționale de geniu, grație formidabilei sale capacități de a inventa și făuri aparate super-sofisticate, un astfel de om ar avea toate motivele să se considere stăpânul absolut. Cine să nu-l urmeze cu capul plecat pe omul superior în toate privințele care, cu o puternică încredere de sine și cu o siguranță care stârnește mai mult teama decât respectul, poate cu bună știință să nimicească pe oricine? În fața unui asemenea om n-ai nicio putere, trebuie să i te supui fără să crâcnești.

Leadership: Ai puterea să renunți la lupta pentru obținerea și demonstrarea propriei superiorități, acceptând necesitatea eforturilor altora de a te face să crezi că o parte din lumea lor este mai bună decât a ta?

Cine a citit cartea "Robur Cuceritorul" știe că, în final, oamenii nu s-au lăsat conduși de autoritatea lui Robur, chiar dacă el era un splendid om de știință și ar fi putut conduce ușor lumea numai prin puterea invenției sale, *Albatrosul* . Mai degrabă, Robur și-a dat seama că nu are rost să conducă lumea atâta vreme cât oamenii nu sunt deschiși la schimbare. Iată ultimele cuvinte pe care Robur le adresează omenirii:

"Cetățeni ai Statelor Unite, experiența mea s-a încheiat și pot să vă împărtășesc de pe acum părerea ce mi-am format-o: cred că nu trebuie să precipităm niciodată lucrurile, nici chiar când este vorba de progres. Ştiința nu trebuie s-o ia înaintea moravurilor. Sunt pentru evoluție, mai degrabă decât pentru revoluții. Într-un cuvânt, fiecare lucru se cuvine făcut la vremea lui. Ar însemna să sosesc prea curând azi ca să pot birui atâtea interese deosebite contradictorii. Națiunile nu sunt încă de ajuns de coapte pentru a realiza o unire.

Plec, așadar, luând cu mine secretul descoperii mele. Secretul acesta însă nu va fi pierdut pentru omenire. Lumea îl va dobândi în ziua când va fi destul de luminată ca să tragă foloase de pe urma lui și destul de înțeleaptă ca să nu abuzeze de el. Cetățeni ai Statelor Unite, bun rămas !

Leadership: Superioritatea ta reprezintă punctul culminant al unei evoluții pornită de la o necunoaștere directă a lumii și continuată cu încercarea viguroasă de a nega înapoierea ei, chiar dacă îți impui să te împotrivești curentului impus de o realitate care nu se poate întrerupe pentru că este deranjată?

Presupunând prin absurd că în viitorul îndepărtat un singur om, tu, ai deține puterea absolută, ce s-ar întâmpla în acest caz? Va reuși oare cineva să-ți schimbe gândurile și acțiunile absolutiste? Potențialul tău de lider va continua să crească și să înflorească? Vei fi un agent de schimbare care creează un climat propice creșterii celorlalți, sau un climat restrictiv care îi va obliga să rămână mici și nedezvoltați? Te vei concentra numai asupra puterilor tale personale ignorând leadershipul celorlalți?

Adevărul este că nu vei putea să ceri de la ceilalți ceea ce nu ceri de la tine însuți. Dacă nu creezi un mediu în care și succesul celorlalți să devină ușor de obținut, dacă prin puterea ta nu-i influențezi în mod pozitiv, dacă nu-i conduci spre acel punct înalt de performanță la care ai ajuns tu, și dacă nu le permiți să evolueze spre dezvoltarea durabilă, viitorul tău nu se va arăta luminos.

A-i conduce pe oameni într-un sens, după voința ta proprie, fără să le dai posibilitatea de a se dezvolta, îți va diminua potențialul de lider. E ca și cum te-ai afla într-o mașină pe un drum cu un singur sens și ești prins de o ploaie torențială, cu fulgere și tunete. Vei fi mereu sub amenințarea de a fi lovit de trăsnet.

Un lider nu-și acceptă niciodată poziția de spectator la drama lumii de a rămâne în urmă. Lumea din jur devine o realitate pe care nu o poate nega și pe care el are obligația să o schimbe, chiar dacă mișcarea lumii nu este întâmplătoare, ci hotărâtă de un judecător competent, care este Dumnezeu.

Poți să evaluezi "starea vremii" înainte de a-ți continua urcușul spre desăvârșire? Cauți mai întâi să-ți integrezi leadershipul în dezvoltarea oamenilor înainte de a-i îndruma? Dacă ei nu obțin rezultate foarte bune, nu vei putea să ocupi niciodată un loc deosebit în inima lor.

Așa cum plantele fără apă nu au posibilitatea să crească, tot așa nici tu nu ai posibilitatea să crești dacă le restricționezi celorlalți oameni dreptul la performanță. Dacă progresul lor rămâne pe loc, atunci și capacitatea ta de conducere va stagna. Robur și-a găsit puterea de a-și sacrifica timpul prețios pentru luminarea celorlalți, a "muritorilor" de rând, străduindu-se atât de tare să atingă un ideal care e aproape imposibil, un ideal care depășește prezentul.

Napoleon Bonaparte este cunoscut ca unul dintre cei mai mari lideri din istorie. Cu toate acestea a eșuat lamentabil, fiindcă în ultima parte a vieții s-a transformat într-un un lider absolutist, într-un tiran. Abilitățile lui de conducere se dezvoltau pe măsură ce se diminuau abilitățile celorlalți. El nu a putut să estompeze efectul reacțiilor adverse ce-au apărut. Trădarea lui, și în final exilarea, au fost o consecință a mentalității sale putrezite și a lipsei unei atitudini de parteneriat pozitiv în rândul cetățenilor. Ar fi trebuit să-și dezvolte abilitățile de conducere, susținând drumul celorlalți spre același nivel înalt de performanță și succes ca al său.

Leadershipul este prețul pe care îl plătești pentru generarea unei versiuni total imprevizibile a lumii, uneori prin sacrificarea reputației sau a bunăstării personale.

Orientarea spre viitor a cunoașterii și a acțiunii educative este nu numai posibilă, ci și absolut necesară. În acest caz, liderul se exercită ca un act voluntar de liberă decizie, dar mai ales ca o conștiință colectivă care trăiește deja viitorul.

Lupta pentru un motiv de îndoială este realitatea cu care te confrunți atunci când te afli deasupra celorlalți oameni. Ești un om cu un suflet mare sau un tiran? Cultivi păcatul cel mai răspândit în leadership - de a te măsura numai cu tine însuți și de a-ți crea numai ție oportunități pentru dezvoltare? Dacă te afli într-un asemenea punct, ești pe cale de a-ți pierde valoarea.

Ești orb până nu vezi că în plan uman nimic nu merită să faci dacă nu faci în așa fel încât ceilalți să fie mai buni decât tine. Arta ta de a conduce presupune și receptivitate, sau numai rezistență?

Concluzie: Ca lider, trebuie să știi să simți când lucrurile stagnează și să cauți motivele și

cauzele acestei stagnări. Trebuie să știi să analizezi și să reevaluezi situația ori de câte ori lucrurile stau pe loc. Atunci când apar motive de îndoială trebuie să schimbi tactica și metodele de conducere. Tu, ca lider, te dezvolți în paralel cu echipa ta. Când aceasta stagnează, trebuie să-ți reorientezi forțele pentru a sări în ajutorul ei, pentru a deveni le fel de performanța ca și tine, iar performanța amândurora trebuie să fie mult superioară în comparație cu alți competitori.

Source: https://neculaifantanaru.com/lupta-pentru-un-motiv-de-indoiala.html